

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21Csp/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316213418
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1316213418.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci žalobcu: R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, Z., zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, Park Angelinum 2, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 600 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 600 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 600 eur od 03.08.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v pomere úspechu 100%, o výške ktorej súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobným návrhom doručeným súdu dňa 09.08.2016 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 1.616,11 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.616,11 eur od 03.08.2016 do zaplatenia, titulom bezdôvodného obohatenia. Pred doručením žaloby žalovanému vzal žalobca žalobu v časti zaplatenia premlčanej sumy 1.016,11 eur s príslušenstvom späť, pričom v súlade s § 141 CSP predmetom prejednávanej veci zostal nárok žalobcu o zaplatenie sumy 600 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 600 eur od 03.08.2016 do zaplatenia.

Žalobca skutkovo odôvodnil žalobu tým, že uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 19C/667/2015 zo dňa 10.05.2016 v právnej veci žalovaného PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. proti žalobcovi, o zaplatenie sumy 1.125,18 eur s prísl. bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby v dôsledku uvádzaných skutočností R. Z. v odpore, a to nedodržanie obligátnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100031562 zo dňa 13.08.2010. Aj v predmetnom uznesení v odôvodnení bolo konštatované, že zmluvu je nutné pre nedodržanie obligátnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy považovať za bezúročnú. Z odôvodnenia tohto uznesenia ďalej vyplýva, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, pričom na zmluvu uhradil 2.900,36 eur. K uvedenej sume treba pripočítať sumu 215,75 eur odpočítanej pri podpise zmluvy z poskytnutého úverového rámca ako odmeny za možnosť odkladu splatnosti splátok úveru v zmysle čl. 8 bod 8.1 Zmluvy. Reálne tak došlo k vyplateniu len sumy 1.284,25 eur. Žalobca výzvou zo dňa 27.06.2016 vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.616,11 eur do 15 dní od doručenia výzvy, avšak bezvýsledne.

2. Žalobca na preukázanie dôvodnosti žaloby pripojil listinné doklady: výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 27.06.2016 s podacím lístkom, uznesenie tunajšieho súdu č.k. 19C/667/2015-100 zo dňa 10.05.2016, ftk. zápisnice zo dňa 10.05.2016, kartu klienta - žalobcu zo dňa 19.11.2013 zo zmluvy č. 8100031562, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi -Zmluvu o revolvingovom úvere

č. 8100031562 zo dňa 13.08.2013, výplatné pásky žalobcu za obdobie 11/2014 - 06/2015, potvrdenie bývalého zamestnávateľa žalobcu zo dňa 23.05.2016.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, túto žiadal zamietnuť z dôvodu, že v odôvodnení uznesenia tunajšieho súdu č.k. 19C/667/2015 sa síce uvádza, že Zmluva neobsahuje výšku splátky istiny, splátky úrokov a prípadne iných poplatkov, ale takúto náležitosť žiaden zákon nikdy nepožadoval, čo potvrdilo aj uznesenie NS SR z 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ či „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Žalobca uvádza, že mu bola reálne vyplatená suma 1.284,25 eur, pretože od sumy 1.500 eur odpočítal odplatu za poskytnutie možnosti odkladu splátok v zmysle Dohody o poskytnutí služby. Predmetom Dohody o poskytnutí služby je prevzatie záväzku veriteľom poskytnúť odklad splatnosti maximálne troch splátok a záväzok dlžníka zaplatiť odplatu za túto službu. Na základe Dohody získava žalobca zmluvný nárok na poskytnutie odkladu splátok, ide o zmluvne nadobudnuté právo, ktoré je v zmysle § 118 ods. 1 OZ predmetom občianskoprávneho vzťahu. Žalobcovi bol poskytnutý úver 1.500 eur a porovnávanie poskytnutej a vyplatennej čiastky v tomto prípade nemožno posudzovať ako bezdôvodné obohatenie žalovaného.

4. Žalovaný k vyjadreniu k žalobe pripojil listinné doklady: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100031562 zo dňa 13.08.2010, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100031562 zo dňa 13.08.2010.

5. Žalobca v rámci vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných právnych veciach ako v konaní č.k. 21Csp 6/2016, kde sa rozhodovalo o obdobnom právnom nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia a kde bolo rozhodnuté v prospech žalobcu: jedná sa o rozsudky tunajšieho súdu č.k. 11Csp/5/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 9Co/208/2017-77 zo dňa 31.05.2018, 19C667/2015, ako i ďalšie právoplatné rozsudky okresných súdov z rokov 2014 až 2016. Žalovaný pri uzatváraní Zmluvy bol povinný konať s odbornou starostlivosťou. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100031562 zo dňa 13.08.2010 obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, jedná sa najmä o poplatok za poskytnutie služby - možnosť odkladu troch splátok v sume 215,75 eur. Žalobca považuje takýto poplatok, ktorého výška predstavuje cca 90% hodnoty troch splátok, pričom sa jedná len o odklad, nie odpustenie a táto služba bola poskytnutá bez žiadosti žalobcu na rovno odpočítaná zo sumy poskytnutého úveru (t.j. úver bol poskytnutý žalobcovi automaticky znížený o sumu 215,75 eur) za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca poukázal na úrokové sadzby pre spotrebiteľské úvery poskytnuté na obdobie 1 až 5 rokov, ktoré boli v 2. štvrtroku 2010 vo výške 12,58 % a úver bol žalobcovi žalovaným poskytnutý vo výške 70,01% ročne ako úžerný. Z karty klienta - prehľadu splátok je preukázateľné, že žalobca uhradil žalovanému do 11.02.2013 spolu sumu 2.250,36 eur a z potvrdenia o zrážkach zo mzdy vystaveného zamestnávateľom žalobcu ELV PRODUKT, a.s. je preukázané, že žalobcovi bolo zrážané zo mzdy v prospech žalovaného na základe výzvy žalovaného adresovanej zamestnávateľovi žalobcu v období júl 2014 až jún 2015 k zmluve č. 8100031562 mesačne 50 eur, spolu teda k tejto zmluve bola zrazená suma 600 eur.

6. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol k výške dohodnutého zmluvného úroku, že štát prostredníctvom Ministerstva financií SR stanovil ako platnú maximálnu hodnotu odplaty za spotrebiteľský úver 76%, právomoc určovať max. výšku odplaty zveril zákon Ministerstvu financií SR. K odplate za dohodu o poskytnutí služby žalovaný uviedol, že nejde o žiadnu neprijateľnú podmienku, dohoda bola uzavretá samostatne, nie je podpisom úverovej zmluvy. Z čl. 8 vyplýva, že za bodom 8.6 je samostatná podpisová doložka a celý bod 8 je graficky oddelený od zvyšného obsahu. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/420/2014 uverejneného v periodiku Zo súdnej praxe č. 4/2016 a rozsudok KS v Banskej Bystrici č.k. 43CoSr/1/2018 zo dňa 27.03.2018.

7. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že v Zmluve dojednanú 70,01% ročnú úrokovú sadzbu považuje za neprimeranú, keďže presahuje dvojnásobok priemerných úrokových mier úverov poskytovaných bankami a uverejnených NBS pri nových obchodoch v roku 2010 platných aj pre spotrebiteľské úvery. V období poskytnutia úveru žalobcovi bola priemerná miera úrokov platná pre

domácnosti pre obdobie od 1 do 5 rokov vo výške 11,76%. Keďže najvyššia prípustná miera nesmie prekročiť dvojnásobok miery, t.j. v danom prípade 23,52%, je zjavné, že úrokovaná sadzba v zmysle Zmluvy uzavretej so žalobcom túto mieru značne prekročila. Dohodnutá výška úrokov 70,01% ročne je úžerná a v rozpore s § 1a Nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, ktorý vykonáva § 53 ods. 6 OZ. Žalobca dohodnutú výšku úrokov v Zmluve považuje za rozpor s dobrými mravmi a v tejto časti je zmluva absolútne neplatná v zmysle § 39 OZ. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Konanie účastníkov zmluvy pri dojednaní výšky odplaty je limitované tým, že takto dohodnutá odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú a finančnom trhu za spotrebiteľské úvery a na vyhodnotenie finančnej situácie spotrebiteľa je nevyhnutné, aby samotná Zmluva obsahovala údaje týkajúce sa finančnej situácie spotrebiteľa. Predmetná Úverová zmluva však žiadne takého údaje neobsahuje, čo je potrebné hodnotiť na ľarchu žalovaného ako dodávateľa. Preto časť zmluvy týkajúca sa zmluvného úroku je neplatná aj pre rozpor § 53 ods. 6 OZ. Čo sa týka poplatku za odklad maximálne troch splátok, v danej veci boli údaje v čl. 8.1 Zmluvy dodatočne dopisované rukou žalobcom, pričom nie je jasné, kedy a za akých okolností bol do zmluvy dopisovaný údaj o poplatku za odklad max. troch splátok, tento postup považuje žalobca za nekalú obchodnú prax.

Na podporu svojich tvrdení poukázal žalobca na rozsudky KS Prešov č.k. 18Co/158/2018 zo dňa 16.01.2019, rozhodnutie NS SR č. 5Cdo/540/2014, rozhodnutie ESD vo veci C-377/14 I. B. F., C. F. proti Finway a.s., rozsudok KS Banská Bystrica č. k. 43CoSr/1/2018, ktorý považoval započítavanie poplatku za odklad splátok do RPMN za odklon od ustálenej súdnej praxe, rovnako ako rozsudky KS Košice č.k. 1Co/286/2018 zo dňa 21.08.2019, KS Košice č.k. 9Co/295/2018 zo dňa 15.05.2019, KS Košice č.k. 11Co/12/2018 zo dňa 18.12.2018, KS Košice č.k. 9Co/276/2017 zo dňa 25.04.2018, KS Košice č.k. 5Co/70/2018 zo dňa 26.06.2018, KS Prešov č.k. 18Co/158/2018 zo dňa 16.01.2019, KS Trnava č.k. 23Co/212/2018 zo dňa 10.07.2019.

Podľa žalobcu je Zmluva v rozpore s § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. i/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca so žalovaným spísal žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť podpísané žalobcom. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplíňať, teda v čase uzavretia Zmluvy, žiadosť nebola vyplnená, o čo svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Uvedené oznámenia nie sú však podpísané zo strany žalobcu, teda žalobca so žalovaným neuzavrel písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, RPMN boli uvedené len v Oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal. Takýto spôsob uzatvárania zmluvy treba považovať za nekalú obchodnú prax žalovaného, nakoľko dlžník v čase podpisu zmluvy nevedel, v akej výške a s akými podmienkami bude úver schválený, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu má byť oznámené žalovaným až následne, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých má byť úver poskytnutý.

8. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o najvyššej prípustnej miere úrokovej sadzby. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzatvárania Zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov za odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď., navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy s poradovými číslami bola upravená v zmysle § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého „ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti“. V zákone bolo výslovne určené, že pri porovnávaní sa má vziať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti, čo žalobca vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu nám označeného ustanovenia vylučuje podľa § 53 ods. 6 OZ. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj zisk účtovala v danom období aj zavedenie úverového účtu, spracovanie platieb, teda úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí. Za podstatné prevýšenie sa považuje prevýšenie o viac ako 25-27%. K argumentácii o výške odplaty na finančnom trhu KS v Banskej Bystrici v uznesení č.k. 43CoSr/1/2018 zo dňa 27.03.2018 uviedol, že z § 53 ods. 6 OZ v znení ku dňu 20.02.2013 nesporné vyplývalo, že ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom, nie na bankovom trhu.

Dohodnutá odplata v zmluve o revolvingovom úvere priemernú odplatu na finančnom trhu podstatne neprevyšovala, keďže podľa ustálenej judikatúry súdov SR tak, ako to vyplýva aj z dôvodovej správy k novelizácii vyhlášky č. 87/1995 Z.z. účinnej od 15.08.2014, bolo možné za podstatné prevýšenie odplaty považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27%. Odplata v prejednávanej veci v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere v nadväznosti na Oznámenie žalovaného o schválení revolvingového úveru vo výške 70,01% nie je oproti priemernej hodnote RPMN platnej ku dňu podpisu Zmluvy v rozsahu 47,29% sadzbou, ktorá by podstatným spôsobom prevyšovala túto sadzbu. Priemernú hodnotu RPMN určuje Ministerstvo financií SR na základe údajov získaných za celý finančný trh, čo podporuje aj uznesenie KS v Banskej Bystrici č.k. 14Co/1016/2014 zo dňa 30.03.2016. Priemerná výška odplaty v danom období bola 51,49%, preto v Zmluve nebola podstatným spôsobom prevýšená.

Žalovaný taktiež poprel tvrdenia žalobcu, že údaje v bode 8 Zmluvy (Dohoda o poskytnutí služby) boli vpísané dodatočne žalobcom, nakoľko táto časť je súčasťou žiadosti o úver, následne dochádza výlučne k vpísaniu údajov o schválenom úvere v bode 6 Zmluvy. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca Dohodu uzavrieť nemusel. K odplate podľa Dohody o poskytnutí služby v spojení s povinnosťou zápočtu do výšky RPMN dal žalovaný do pozornosti rozsudok KS v Banskej Bystrici č.k. 43CoSr/1/2018 zo dňa 27.03.2018, podľa ktorého žalobca pri podpisovaní Dohody o poskytnutí služby...musel presne vedieť, prečo túto dohodu a za akých podmienok podpisuje. Nešlo pritom o žiadne povinnosti, ktoré by mu žalovaný nanucoval alebo podsúval, pretože sa mohol rozhodnúť, že o odklad splátok záujem nemá.

Žalovaný taktiež poprel tvrdenia žalobcu o absencii písomnej formy Zmluvy, vo veci parametrov schváleného úveru jedinou zmenou v schválenom úvere je nižšia RPMN. Údaj o RPMN nie je ani zmluvná podmienka, ani sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá, ani zákon č. 129/2010 Z.z. neurčuje, či pôjde o dohodnutý údaj alebo o vypočítaný ukazovateľ. Tento zákon určuje aj to, kedy sa tento údaj má vypočítať - teda v čase uzavretia zmluvy o úvere, nie napr. v čase podania žiadosti o úver. Rozdiel medzi predpokladanou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z tohto, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi žalobcu uvedenými pod bodom 2 odôvodnenia tohto rozsudku, maximálnou výškou odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaná zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2010 podľa Nar. vlády SR, obsahom spisov tunajšieho súdu č.k. 19C/667/2015, a č.k. 11C Csp/5/2016, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

10. Zo Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8100031562 zo dňa 13.08.2010 súd zistil, že bola uzavretá medzi veriteľom PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava a dlžníkom R. Z., ktorý požiadal veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru 1.500 eur za účelom „zariadenia domácnosti“. Dlžník sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 42 mesačných splátkach splatných k 19. dňu v mesiaci vrátane úrokov vo výške mesačných splátok 80,37 eur. Ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 70,01%, priemerná RPMN za úver bola 51,49%, RPMN úveru bola 70,01%. Dátum splatnosti prvej splátky bol 19.09.2010 a poslednej splátky úveru 19.02.2014. Celkovú sumu, ktorú mal žalobca splatiť činila 3.375,54 eur, odplata za poskytnuté služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody o poskytnutí služby bola 215,75 eur.

11. Súčasťou Zmluvy o úvere v zmysle čl. 8 Zmluvy bola Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obch. zák., predmetom ktorej bol podľa ods. 8. 1 záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok špecifikovaných v bode 8.2 Dohody (napr. dlhodobá PN, skončenie pracovného pomeru, ktoré skutočnosťou bol dlžník povinný preukázať listinnými dokladmi) službu spočívajúcu v možnosti odkladu max. troch akýchkoľvek splátok úveru a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej: a/ v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a za poskytnutie služby spočívajúcej: b/ v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude revolving dlžníkovi poskytnutý. V zmysle bodu 8.4 Dohody sa jej zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a/ Dohody. Dohoda tvoriaca súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, rovnako ako aj samotná Zmluva. Veriteľ v bode 8.6 Dohody vyhlásil, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.

11. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8100031562 zo dňa 13.08.2010 súd zistil, že dlžníkovi R. Z. bol schválený úver vo výške 1.500 eur, splatnosť úveru bola 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru bol 19.09.2010, dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol 19.02.2014, periodicita splácania úveru bola do 196. dňa v mesiaci. RPMN úveru bola 68,77%, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpisu Zmluvy bola 51,49%, celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť, t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania revolvingu činila 3.375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 bodu 8.1 písm. a/ Dohody o poskytnutí služby bola 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru bola 70,01%. Dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere bola 13.08.2010.

12. Z Karty klienta - žalobcu k predmetnej úverovej zmluve, z výplatných pásov žalobcu za obdobie od 07/2014 - 06/2015, z potvrdenia bývalého zamestnávateľa žalobcu zo dňa 23.05.2016 súd zistil, že v období od 07/2014 do 06/2015 bolo žalobcovi zrážané mesačne 2x50 eur. Prvá zrážka bola zasielaná na účet žalovaného s VS: 8100031561 a druhá zrážka bola zasielaná na účet žalovaného s VS: 8100031562. Žalovaný úver z predmetnej Zmluvy č. 8100031562 splatil v celkovej sume 2.900,36 eur k dnešnému dňu.

13. Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 19C/667/2015 súd zistil, že žalovaný PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. sa voči žalobcovi R. Z. domáhal zaplata sumy 1.125,18 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou titulom porušenia povinností splatiť úver poskytnutý žalobcovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100031562 zo dňa 13.08.2010 (t.j. totožnej zmluvy ako v prejednávanej veci č.k. 21Csp/6/2016). V dôsledku späťvzatia žaloby veriteľom PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. z dôvodu, že žalobca po začatí konania uhradil sumu 650 eur a vo zvyšku na žalobe netrval, súd konanie uznesením č.k. 19C/667/2015-100 zo dňa 10.05.2016, právopl. 13.07.2016 zastavil, žalovanému vrátil časť súdneho poplatku za žalobu a žalobcovi R. Z. priznal voči žalovanému náhradu trov konania z dôvodu, že zastavenie konania zaviniť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.. V odôvodnení uznesenia súd konštatoval, že sporové strany uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingovom č. 8100031562 dňa 13.08.2010, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 OZ. Návrh zmluvy - Žiadosť o poskytnutie revolvingového ho úveru obsahuje len výšku splátok, ich počet a deň splatnosti bez vymedzenia splatnosti prvej splátky, od ktorého termínu sa odvíja splatnosť ďalších splátok a konečnej splatnosti úveru, ktorá je povinnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., výška splátok je uvedená len všeobecne. Z dôvodu, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaný PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. poskytol žalobcovi sumu 1.500 eur, žalobca ku dňu podania žaloby 11.02.2014 zaplatil sumu 2.250,36 eur a po podaní žaloby ešte 650 eur ,teda celkovo 2.900,36 eur, z tohto vyplýva, že k späťvzatiu žaloby nedošlo pre správanie sa žalobcu, ktorý si svoju povinnosť zo zmluvy v čase podania žaloby na súd splnil.

14. Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 11Csp/5/2016 súd zistil, že žalobca R. Z. sa voči žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.566,11 eur s príslušenstvom z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 17C/362/2014 zo dňa 09.06.2015, právopl. 24.07.2015, bola žalobca žalovaného PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. voči žalobcovi R. Z. o zaplata 1.125,18 eur s prísl. zamietnutá s odôvodnením, že žalovaný nedodrжал obligatórne náležitosti spotrebiteľskej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100031561 zo dňa 13.08.2010, preto ju súd považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Súd konštatoval, že zmluvu považuje za absolútne neplatnú v zmysle § 39 OZ, pretože svojím obsahom odporuje zákonu. Žalobcovi bol poskytnutý úver 1.500 eur, žalobca z neho splatil žalovanému 2.850,36 eur, preto sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V rozsudku tunajšieho súdu č.k. 11Csp/5/2016 -96 zo dňa 15.11.2018 sa súd prihliadnuc na závery rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17C/362/2014 zo dňa 09.06.2015, vysporiadaval predovšetkým so vznesenou námietkou premlčania a s prihliadnutím na splácanie úveru žalobcom zrážkami zo mzdy jeho zamestnávateľa ELV PRODUKT a.s. v mesačných splátkach po 50 eur za obdobie od 08/2013 do 06/2015, priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na zaplata bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1,2 OZ nepremičanú časť nároku vo výške 650 eur s príslušenstvom za dobu od 15.08.2014 do 13.07.2015.

Ako súd zistil z odôvodnenia Okresného súdu Galanta č.k. 17C/362/2014 -84 zo dňa 09.06.2015, žalovaný PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. odvíjal svoj nárok voči žalobcovi od uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100031561 zo dňa 13.08.2010, na základe ktorej bol žalobcovi schválený úver 1.500 eur, pričom podľa karty klienta mu reálne bola vyplatená čiastka len vo výške 1.284,25 eur. Podľa úverovej zmluvy bol úver dohodnutý so splatnosťou 42 mesiacov k 19. dňu v mesiaci po 80,37 eur, pričom zo zmluvy nevyplýva splatnosť istiny, úrokov a poplatkov, ani konečná splatnosť úveru, RPMN úveru 68,77%, ročná úroková sadzba 70,01%. Podľa rozhodnutia súdu, predložená úverová zmluva neobsahuje zákonné náležitosti, je neurčitá a neplatná z dôvodu, že obchádza zákon. V skutočnosti bolo žalobcovi vyplatené z poskytnutého úveru len suma 1.284,25 eur, nie 1.500 eur. Keďže v Zmluve absentujú údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f/, g/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z., ako i z dôvodu, že zmluva nebola vyhotovená písomne podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., lebo žalobca pri podpise zmluvy vyplnil len časť 5 Zmluvy, žalovaný až následne rozhodol o poskytnutí úveru a jeho výške, vyplnil časť 6 Zmluvy, avšak žalobcovi už nezaslal novú zmluvu na podpis. Preto by žalobca bol povinný žalovanému vrátiť len istinu úveru reálne mu vyplatenú 1.285,25 eur, keďže úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd považoval za rozpor s dobrými mravmi poskytnutý úver za cenu prevyšujúcu až 100% a viac priemernú cenu porovnateľných úverov poskytnutých bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme

pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. , poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 451 ods. 1 OZ , kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Predmetom sporu bol uplatňovaný nárok žalobcu na zaplatenie sumy 600 eur titulom bezdôvodného obohatenia dôvodiac tým, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi stranami sporu neobsahovala zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 cit. zákona. Žalobca splnil záväzok žalovanému riadne a včas v celkovej výške 2.900,36 eur, bezdôvodné obohatenie žalovaného 600 eur predstavuje rozdiel medzi reálnou čiastkou poskytnutou žalobcovi žalovaným 1. 284,25 eur a sumou, ktorú zaplatil žalobca 2.900,36 eur. Žalovaný získal majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu a z neplatného právneho úkonu podľa § 451 OZ, pričom žalobca si voči žalovanému uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške nepremlčanej časti.

17. V konaní mal súd preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere dňa 13.08.2010 písomnou formou s odkazom i na čl. 2 Zmluvných dojednaní, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Podľa súdnej praxe ak niektoré zákonom požadované údaje nie sú uvedené priamo v zmluve, ale v neoddeliteľných súčasťach zmluvy, nie je možné považovať to za rozpor so zákonom, aj podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Žalobca podpísal zmluvu o úvere, v ktorej bolo uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj Zmluvné dojednania a vyhlásil, že je plne spôsobilý na právne úkony, s ktorými sa oboznámil, pričom žalobca podpísal aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré v článku 2. bod

2.4 obsahovali informáciu, že žalovaný oboznámil žalobcu pred uzavretím zmluvy o tom, že mu odovzdal vyplnený formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere tejto zmluvy so všetkými náležitosťami, žalovaný si splnil povinnosti o poskytovaní informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúce z ustanovenia § 4 ods. 1. ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

18. Uvedenú zmluvu o úvere súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. OZ, veriteľ konal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, poskytoval úvery a dlžník bol fyzická osoba, spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, úver mal poskytnutý na zariadenie domácnosti. Právny vzťah medzi stranami sporu vyplývajúci z uvedenej zmluvy o úvere súd posúdil podľa Zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Pre posúdenie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia sa súd zaoberal v rámci predbežnej otázky neplatnosťou zmluvného úroku žalobcom namietanej skutočností, že zmluva o úvere obsahuje úžerný úrok, nesprávne vypočítanú RPMN a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ a f/ zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho sa potom úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že predmetná Zmluva o úvere obsahovala zákonom stanovené náležitosti, podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch a to výšku mesačnej splátky vrátane úrokov v sume 80,37 eur, počet splátok 42. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit, a.s. proti G. N., že zmluva o úvere nemusí spresňovať aká časť splátky pripadne na istinu a aká časť pripadne na príslušenstvo, zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky, pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., sa zdôrazňuje význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, aby mal dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa musí uvádzať celková výška úveru, mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, ktorý riešil otázku bezúročnosti úveru v prípade absencie niektorých náležitostí zmluvy. Dovolací súd taktiež dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa Zákona č. 129/2010 Z. z., nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy vo forme amortizačnej tabuľky. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č.129/2010 Z. z., treba interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

20. Predmetná Zmluva o úvere obsahovala zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V predmetnej zmluve je uvedený počet splátok 42, avšak v Oznámení veriteľa o schválení úveru je uvedený dátum splatnosti poslednej splátky úveru 19.02.2014, ktorý údaj je možné považovať za splnenie označenia doby trvania zmluvy. Čo sa týka neuvedenie termínu konečnej splatnosti predmetného úveru, súd tu poukazuje na výklad Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, z ktorého bodu 58 tohto rozsudku vyplýva, že čl. 10 ods. 2 smernice 208/48/ES by sa nemal vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti ako tie, ktoré vymenúva čl. 10 ods. 2 Smernice. Súdny dvor EÚ zároveň konštatoval, že čl. 23 smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súdny dvor EÚ teda svojim výkladom vymedzil, že s inou náležitosťou, ako

je náležitosť uvedená v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48 ES nie je možné spájať záver o bezúročnosti, pretože takúto inú náležitosť nie je možné do vnútroštátnej úpravy ani uviesť. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. novelou č. 279/2017 Z.z. čl. XII a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Ak bolo uvádzanie konečnej splatnosti úveru zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona, pričom konkrétne v o vzťahu k uvádzaniu konečnej splatnosti to znamená, že s týmto údajom nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa.

21. V predmetnej Zmluve o úvere zo dňa 13.08.2010 uzavretej medzi stranami sporu bola uvedená ročná úroková sadzba pre úver 70,01% ročne, RPMN za úver 68,77%. Súd posudzoval výšku ročnej úrokovej sadzby uvádzanú v Zmluve v porovnaní s ročnými úrokovými sadzbami uvedenými na stránke Národnej banky Slovenska (ďalej len „NBS“) a zistil, že podľa NBS bola v auguste 2010 priemerná ročná úroková sadzba spotrebiteľského úveru 11,76%, priemerná RPMN 51,49%, z čoho vyplýva diametrálny rozdiel vo výške úrokovej sadzby, ktorý mal žalobca podľa predmetnej Zmluvy o úvere žalovanému zaplatiť, a to vo výške o 5,95% násobne vyššej ako by platil, pokiaľ by veriteľ vychádzal z úrokových sadzieb NBS záväzných pre banky. V predmetnej Zmluve je teda výška ročnej úrokovej sadzby podľa súdu neprimerane vysoká, spôsobuje tak značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Z tohto dôvodu je dojednanie o úroku v rozpore s dobrými mravmi, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda i neplatnú podmienku. Pokiaľ ide o argument žalovaného, že pre posúdenie primeranosti odplaty za požičanie peňažných prostriedkov na základe spotrebiteľskej zmluvy v § 53 ods. 6 OZ stanovil odlišné kritérium ako úrokové sadzby bánk, a to odplatu obvyklú na finančnom trhu s tým, že finančným trhom nie je bankový trh, ale je to širší pojem zahrňujúci všetky subjekty pôsobiace pri poskytovaní finančných prostriedkov a smerodajná je hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR, ktorá bola pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere 47,29%, ktorá dohodnutá odplata, podľa žalovaného, podstatným spôsobom neprevyšovala priemernú odplatu na finančnom trhu, súd uvádza, že v OZ nie je definícia pojmu odplata na finančnom trhu bližšie charakterizovaná, preto v praxi sa jedná o odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch bez ohľadu na subjekt poskytujúci finančné prostriedky (komentár k OZ od T.). Ustanovenie § 3 ods. 6 OZ však nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch sa zahrňovali i údaje od tých subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprimerané až úžernícke úroky, pretože pripustenie takejto možnosti nebolo vôľou zákonodarcu, preto pre účely zistenia výšky obvyklej odplaty sa musí vychádzať z údajov fin. inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primerané odplaty riadiac sa zásadou dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 OZ. Keďže dojednaná odplata v zmysle predmetnej Zmluvy vo výške 70,01% je v porovnaní s odplatou obvyklou na finančnom trhu podľa úrokových sadzieb NBS v danom čase navýšená podstatne, súd vyhodnotil dohodnutý zmluvný úrok ako odplatu za poskytnutie úveru 70,01% za rozporný s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ, a teda absolútne neplatný v zmysle § 39 OZ.

22. Čo sa týka Dohody o poskytnutí služieb uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v rámci predmetnej Zmluvy o úvere zo dňa 13.08.2010, súd túto považoval za absolútne neplatný právny úkon, nakoľko sa nejedná o individuálne dojednanú dohodu, išlo o formulárový typ zmluvy, jednalo sa predtlačенú formulárovú dohodu naformulovanú žalovaným bez možnosti jej zmeny zo strany žalobcu ako spotrebiteľa, do obsahu ktorej žalobca nemal možnosť zasiahnuť. Na základe uvedenej Dohody žalobca mal zaplatiť poplatok za možnosť odkladu splátok úveru, ktorá v budúcnosti vôbec nemusela nastať, pričom sa nejednalo vo svojej podstate o službu, pretože sa žalobcovi ňou žiadne protiplnenie neposkytovalo. Navyše v čase jej dojednania nebolo ani zrejmé, či bude mať žalobca o službu záujem (nebol schválený úver veriteľom a v akej výške), za ktorú mal vopred zaplatiť mesačnú odplatu. Jednostranné vyhlásenie žalovaného, že táto dohoda nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere je obchádzaním zákona v snahe dosiahnuť, aby táto odplata predstavujúca náklad so spotrebiteľským úverom, nebola zahrnutá do celkových nákladov úveru a nepremietla sa tak do výšky RPMN. Za neprijateľné podmienky sa považujú aj s poukazom na § 53 ods. 4 OZ tie ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, čo bolo i v prípade žalobcu a žalovaného vo vzťahu k úverovej zmluve č. 8100031562. Vzhľadom na dohodnutú splatnosť poplatku - odmeny za poskytnutie služby vo výške 215,75 eur, a to čerpaním úveru a dohodu o započítaní pohľadávky predstavujúcej tento poplatok s pohľadávkou dlžníka

voči veriteľovi na poskytnutie dohodnutej výšky úveru, zmluvná podmienka smeruje k neprijateľným dôsledkom, a to nevyplateniu dohodnutej výšky schváleného úveru spotrebiteľovi, ktorému bol vyplatený v skutočnosti úver znížený o tento poplatok. Spotrebiteľ má platiť za službu, ktorú v čase uzavretia Zmluvy nepotrebuje a do budúcnosti ani potrebovať nemusí, pričom už vopred za túto službu zaplatí znížením dohodnutej výšky úveru. Z týchto dôvodov je nepochybné, že sa jedná o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa (súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/73/2017, rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/65/2016, sp. zn. 8Co/644/2015, sp. zn. 7Co/14/2015, sp. zn. 2 Co/308/2015).

23. Jedným z najpodstatnejších dôvodov, pre ktorý súd považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov je skutočnosť, že istina úveru uvedená v Zmluve nezodpovedá výške poskytnutých finančných prostriedkov, z ktorého dôvodu je nesprávne vypočítaná úroková sadzba i RPMN, nakoľko tieto boli vypočítané zo sumy 1.500 eur, avšak úver bol žalobcovi poskytnutý len vo výške 1.284,25 eur, čím by sa podstatne navýšila RPMN, ako aj úroková sadzba. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný zúčtoval príslušný poplatok za službu za možnosť odkladu max. 3 mesačných splátok žalobcovi tak, že mu vyplatil už úver krátený o tento poplatok, pričom ale poplatok zahrnul do celkovej sumy poskytnutého úveru. Takýto spôsob určenia celkovej výšky úveru a v nadväznosti na to následného určenia RPMN z takejto výšky úveru bo v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z. aj s eurokonformným výkladom príslušných ustanovení smernice č. 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere.

24. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie ESD vo veci D-377/14 I. B. F., C. F. proti Finway, a.s., čl. 3 písm. l/ a čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48, bod I. prílohy I., podľa ktorých smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru predstavujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Celková výška úveru podľa čl. 3 písm. l/ tejto Smernice je vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. V dôsledku uvedeného pojmy celková výška úveru a celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom (všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe) sa navzájom vylučujú. Celková výška úveru preto nemôže zahŕňať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť žiadnu odmenu, poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru vedie nutne k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet závisí od celkovej výšky úveru, a to v neprospech spotrebiteľa. Rovnaký právny záver konštatoval aj rozsudok NS SR sp. zn. 6S/21/2013.

25. Ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo, aby ho získal za ponúkaných podmienok. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a teda z dôvodu, že do výpočtu RPMN bol nesprávne zahrnutý údaj o celkovej výške úveru, keď do nej neboli zahrnuté aj administratívne poplatky (poplatok za možnosť odkladu splátok úveru), ktoré si žalovaný od žalobcu ihneď účtoval, čo spôsobuje podhodnotenie skutočnej RPMN. Hodnota RPMN vychádza z takto nesprávne určenej položky, bola preto určená nižšie, podhodnotená v neprospech spotrebiteľa. Z dôvodu preto nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa je nutné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. z dôvodu, že predmetná Zmluva o úvere zo dňa 13.08.2010 neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ a y/ zákona č. 129/2010 Z.z.

26. V konaní nebola sporná skutočnosť, že žalobca zaplatil žalovanému na základe predmetnej Zmluvy o úvere sumu v celkovej výške 2.900,36 eur, žalovaný v skutočnosti žalobcovi poskytol plnenie vo výške 1.284,25 eur, bezdôvodné obohatenie žalovaného z dôvodu posúdenia predmetnej Zmluvy o úvere zo dňa 13.08.2010 ako zmluvu bezúverovú a bez poplatkov predstavuje rozdiel medzi reálnou čiastkou poskytnutou žalovaným a sumou, ktorú zaplatil žalobca (2.900,36 eur - 1.284,25 eur), ktorý žalovaný získal majetkový prospech, ktorý musí vydať podľa § 451 OZ. Keďže žalobca si v konaní uplatnil výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške nepremiľčanej časti 600 eur, súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a preto žalovaného zaviazal na zaplataenie žalobcovi žalovanej istiny vo výške 600 eur.

27. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní dostane sa do omeškania čo mu zakladá povinnosť zaplatiť žalobcovi popri plnení úroky z omeškania. Úrok z omeškania je zákonným dôsledkom omeškania so splnením peňažného dlhu alebo jeho časti a nárok na úroky z omeškania pri omeškani s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškание. Úroky z omeškania môže veriteľ požadovať od dlžníka aj vtedy, ak neboli medzi ním a dlžníkom dohodnuté. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplataením peňažného dlhu 600 eur dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia mu výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 27.06.2016, ktorá skutočnosť mu zakladá povinnosť zaplatiť žalobcovi zákonný ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 03.08.2016 až do zaplataenia, a to v súlade s § 517 ods. 1,2 OZ. Výška úrokov z omeškania je o 5 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Z vyššie uvedených skutkových a právnych dôvodov súd vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

28. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1; § 262 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne procesne úspešnému žalobcovi priznal voči procesne neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v pomere úspechu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie

exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).